

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-51178

Dato: 22-11-2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 79 af 25. oktober 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

(Alm. del).

Holger K. Nielsen

/Carsten Vesterø

Spørgsmål 79: Kan ministeren redegøre nærmere for, på hvilke punkter Skatteministeriet er uenig med afgørelserne fra Landsskatteretten og Skatterådet fra 1992 og 2007, som meget klart og firkantet sagde, at den tidligere fortolkning af loven var den rigtige, siden man i Skatteministeriet har fundet behov for at ændre fortolkningen af reglerne om, at danskere højst må have opholdt sig to-tre år ude af Danmark for at undgå dansk skattepligt, midt i en højt profileret skattesag?

Svar: Landsskatterettens afgørelse fra 1992 og Skatterådets afgørelse fra 2007 handler begge om, hvornår den fulde skattepligt indtræder, når en person, der bor i udlandet, erhverver bopæl her i landet, som den pågældendes ægtefælle tager ophold i.

Efter kildeskattelovens § 7, stk. 1, indtræder skattepligten for en person, der erhverver bopæl her i landet uden samtidig at tage ophold her, først når den pågældende tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.

I praksis anses et ophold på grund af ferie eller lignende af en varighed på under 3 måneder, eller et samlet ophold på mindre end 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder, for et kortvarigt ophold.

Det betyder, at personen kan have bolig til rådighed og opholde sig i Danmark inden for dette tidsrum uden, at den fulde skattepligt indtræder. Dette gælder også, selv om personens ægtefælle har taget ophold i boligen.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at Landsskatterettens afgørelse fra 1992 er i overensstemmelse med kildeskattelovens § 7, stk. 1, idet det fremgår af afgørelsen, at skattepligten indtræder, når den pågældende person bosætter sig permanent i Danmark, hvilket i den konkrete sag ville ske, når dennes arbejde i udlandet efter en periode var afsluttet.

Landsskatteretten lod det i overensstemmelse med kildeskattelovens § 7, stk. 1, være afgørende, at skattepligten indtræder, når den pågældende tager ophold i Danmark.

Skatterådets afgørelse fra 2007 indeholder med en henvisning til Landsskatterettens afgørelse fra 1992 den begrænsning, at skattepligten i en sådan situation vil indtræde efter en 2-3 års periode.

Skatteministeriet mener ikke, at Landsskatterettens afgørelse fra 1992 kan anvendes på denne måde. Det var en konkret oplysning i landsskatteretssagen, at der ville gå en periode før den pågældende bosatte sig i Danmark. Af dette kan der ikke udledes, at en person højst kan opholde sig og arbejde i udlandet i 2-3 år før, at denne anses for at tage ophold i Danmark.

Skatteministeriet finder ikke, at længden af opholdet i udlandet siger noget om, hvornår den pågældende tager ophold i Danmark. Derfor finder Skatteministeriet, at 2007-afgørelsen er forkert for så vidt angår det anførte om tidsbegrænsningen.

I Ligningsvejledningen fra januar 2011, afsnit D.A.1.1.1, blev der indsat følgende om de 2 nævnte afgørelser:

”Skatterådet bekræftede i et bindende svar, [SKM2007.353.SR](#), at der ikke indtrådte fuld skattepligt for spørgeren, såfremt han midlertidigt opholdt sig hos sin familie i weekender og ferier i en bolig, de erhvervede i Danmark i 2005 efter at have boet en årrække i USA. Familien flyttede til Danmark 1. august 2006, og samme dato flyttede spørgeren til Belgien, hvor han arbejder mandag til fredag. I afgørelsen er det yderligere indsat som en forudsætning, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. Denne forudsætning kan imidlertid ikke indlægges. Såfremt spørgeren udførte arbejde under sine ophold i Danmark, ville den fulde skattepligt indtræde første gang, han arbejdede her. Spørgeren ville i givet fald blive anset for hjemmehørende i Danmark efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien, idet hans eneste tilknytning til Belgien var arbejdet.

I TfS 1992, 388 LSR, indtrådte skattepligten først, når skatteyderen bosatte sig permanent i Danmark. En direktør, der var bosat og arbejdede i udlandet, påtænkte at erhverve en helårsbolig i Danmark, hvor han ægtefælle skulle opholde sig permanent. Selv agtede han først i august 1993 at bosætte sig i Danmark. I den mellemliggende periode ville han kun tage ophold her i maks. 3 måneder eller 180 dage inden for en 12 måneder. Landsskatteretten fandt, at den pågældende havde fast tilknytning til arbejdslandet, og at opholdene her i landet var af feriemæssig karakter. Han var derfor først skattepligtig til Danmark, når arbejdet i udlandet var afsluttet, og han bosatte sig permanent i Danmark.”

Regler og praksis for, hvornår den fulde skattepligt indtræder efter en person har erhvervet bopæl her i landet, fremgår nu af Skatteministeriets juridiske vejledning, afsnit C.F.1.1.